

Олексій Тригуб

*Українці -
національні
герої інших країн*

ББК 84.4 УКР 6-4
УДК 821.161.2-31
Т 67

Олексій Тригуб

Українці - національні герої інших країн

Художньо-документальне видання.
Вінниця. 2016 рік.

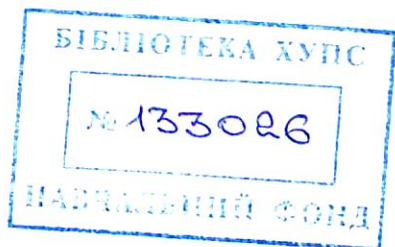
Тригуб Олексій. Українці – національні герої інших країн. – Вінниця:
ТОВ «Консоль», 2016. – 144 с.

Книга розрахована на широке коло читачів.

ISBN 978-617-583-164-9

УЧ(477)
Т 67

Українці - національні герої інших країн

Крила України

Вінниця. 2016 рік.

Від автора

Сьогодні ми живемо у складний час знецінення одних, переоцінки інших і усвідомлення нових цінностей. До величезного жалю, протягом багатвікової історії українського народу склалося так, що різні території, населені етнічними українцями, протягом різного часу входили до складу різних держав, і надто проблематичним

було життя українців, як представників національних меншин, в імперіях – Російській та Австро-Угорській. Періодично імперії ворогували одна з одною, і українці, рекрутовані до імперських армій, мусили ставати зі зброєю в руках по різні сторони передової, виконуючи свій громадянський, але – ніяк не національний обов'язок...

Деякі території, населені етнічними українцями, і досі перебувають у складі сусідніх країн. Та так вже склалося, і Україна в жодному разі ніколи не прагнула й не бажає переділу політичної карти Європи – ми надто добре знаємо, до яких жертв та бід це призводить! Кубань та східна частина Брянської, Курської, Білгородської й Воронезької областей Росії, частина білоруського Полісся й майже вся Молдова, частина Румунії та польські Підляшшя, Холмщина, Берестейщина й інші регіони. Так, там мешкає чимало українців, як зрештою, багато наших співвітчизників живе на території Словаччини, Угорщини й багатьох інших країн. Та це вже десятиліттями й віками є фактом, із яким всі давно погодилися. Україна живе в мирі з сусідами, не прагнучи до розподілу якихось спірних територій.

На жаль, все було так до лиховісного 2014 року, коли через політичні амбіції керманців Кремля та в цілому реваншистські настрої й прагнення відродження Російської імперії з сусідньої, колишньої держави, на українську землю на багнетах прийшов незваний “русский мир”. І українське суспільство вкотре було поділено. Ні, звичайно, не навпіл! Терористи з-за східного кордону й підготовлені ними сепаратисти всередині України спромоглися зробити це лише там, де одразу ж, користуючись фактором неочікуваності, захопили під свій контроль та розгорнули на 180 градусів телевізійні вежі, позбавивши населення тимчасово окупованих районів Донецької та Луганської областей, а перед цим – і анексованого Криму, правдивої інформації щодо ситуації в Україні та світі. Все! З цього все і почалося, і саме тоді чимало східних українців, російськомовних та не зовсім, освічених та не дуже, патріотів і навпаки – саме тоді з'явився розкол у суспільстві. Тим легше було ворогам України, що від моменту розвалу Радянського Союзу минуло лише чверть століття, і в Україні проживає ще багато людей, котрі гордо іменують себе людьми “старого гарту” – громадян України, які були б не проти відродження Імперії та входження України до її складу, як і раніше. Якщо розумні люди з їх числа вже

УКРАЇНЦІ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

1939–1945
ПАМ'ЯТАЄМО
ПЕРЕМАГАЄМО

 6 млн
У РАДЯНСЬКИХ
ЗБРОЙНИХ СИЛАХ

 близько **100** тис.
В УКРАЇНСЬКІЙ
ПОВСТАНСЬКІЙ АРМІЇ

 6 тис.
У ФРАНЦУЗЬКІЙ
АРМІЇ

 120 тис.
У ВІЙСЬКУ
ПОЛЬСЬКОМУ

 80 тис.
У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ
США

 45 тис.
У ВІЙСЬКАХ
БРИТАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ

УКРАЇНЕЦЬ ОЛЕКСІЙ БЕРЕСТ ПІДНЯВ ПРАПОР СРСР НАД РЕЙХСТАГОМ
УКРАЇНЕЦЬ МАЙКЛ СТЕНК ПІДНЯВ ПРАПОР США НА ІВОДЗІМІ

UKRAINE CRISIS
media center

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

давно зрозуміли стан справ і, незважаючи на свої національність, політичні та релігійні вподобання, стали справжніми патріотами України, то знайшлися й такі, хто сприйняв не ідею українського суверенітету й незалежності, а руйнівні плани “русского мира”.

Та все ж, на щастя, перших набагато більше, ніж останніх! В Україні проживають мільйони не українців за національністю, які широким прагнуть миру і процвітання в нашій країні – нашому спільному домі! І в лиху годину десятки тисяч таких громадян України стали на її захист зі зброєю в руках, а сотні тисяч інших – стали волонтерами або просто об'єдналися заради миру в Україні.

Саме консолідація є тим, що всім нам необхідно у цей непростий період існування нашої Держави. Усім нам потрібно усвідомлювати: що б там не було у нашому минулому, жити потрібно майбутнім!

Так, у різних представників українського народу було різне минуле, різні вподобання, різні герої. Та всі вони, до яких би не належали політичних сил та урядів, як би не жили, всі вони, справжні герої, прагнули кращого життя й усі свої звершення присвячували Людям, Людяності та Людству у цілому.

У цій книзі зібрано розповіді про українців, які у різні часи протягом останніх півтисячоліття здійснили певні військові, громадянські чи просто людські вчинки і подвиги на своїй Батьківщині та за її межами, за що далеко від рідної землі, на чужині, були визнані справжніми героями. Тут читач знайде різні імена – козацьких полковників та радянських маршалів, радянських льотчиків та вояків Української Повстанської Армії, військових та цивільних українців, які прославили себе та свою Материзну у Європі та Азії, в Америці та Антарктиді, гордо показавши всьому світові, хто такі українці!

Тож, читайте, шановні читачі, нашу спільну, хоч і таку різну історію, робіть висновки, пишайтеся нашим минулим і живіть так, аби наше майбутнє стало не менш звичайним і водночас більш спільним – одним-єдиним! Лише тоді ми зможемо повноцінно жити у нашому спільному домі, що гордо й співуче зветься Україною!

ЗМІСТ

<i>Легендарний козацький полковник – французький герой</i>	8
<i>Козак, який створив... рецепт віденської кави!</i>	12
<i>Солдат Свободи</i>	16
<i>Американський генерал козак Іван Турчин</i>	20
<i>Український дослідник Антарктиди</i>	26
<i>Найвища британська нагорода та її кавалер-українець</i>	30
<i>Лікар, адмірал і герой одразу декількох країн</i>	36
<i>Надзвичайна доля отамана Далекосхідного українського війська Зеленого Клину</i>	42
<i>Від російського штабс-капітана – до команданта УНА</i>	46
<i>Несправедливо забутий воєначальник</i>	50
<i>Китайський герой родом... з Донбасу</i>	54
<i>Український “Кутузов” та його польський військовий хрест</i>	58
<i>Ірокез з-під Диканьки</i>	62
<i>Позивний “Голос”, він же – легендарний “майор Вихор”</i>	70
<i>Останній бій на спекотному континенті</i>	76
<i>П'єр-Канадець із українським прізвиськом Дмитрук</i>	79
<i>“Своїм життям я зобов'язаний Ніколо Буянову...”</i>	83
<i>Секрет вулиці Порика</i>	88
<i>Заокеанська українська Раскова</i>	92
<i>Американський герой-морпіх із Закарпаття</i>	96
<i>Герой Балкан родом із Полісся</i>	100
<i>Козак із древлянського краю</i>	104
<i>Партизан-чорноморець і перевал Альоші у Татрах</i>	108
<i>Американський герой українець Москаль</i>	112
<i>Тридцята й остання весна Антона Кротяка</i>	114
<i>Останній бій Івана на італійській землі</i>	118
<i>“Скажений козак” Мирон Дідурик</i>	120
<i>Бельгійський полковник з Дніпропетровська</i>	123
<i>Два Героя, дві Золоті Зірки, але – різні...</i>	127
<i>Український росіянин, який став Героєм Нації в Ічкерії</i>	132
<i>На ДОТи піднявся особисто командир...</i>	136
<i>Надвечір у супермаркеті...</i>	139